

עדותו של אוסאמה חשימה

מתגורר בעקבת אלח'אלדיה ברובע המוסלמי. עדותו נגבתה ביום 16.3.2010 על ידי עו"ד נסרין עליאן מהאגודה לזכויות האזרח.

אני מתגורר ברובע המוסלמי שאמור להיות למוסלמים בלבד אבל לא כך התמונה, לא סתם יש חלוקה בין הרבעים בעיר העתיקה בירושלים. התרכזות המתנחלים ברובע המוסלמי היא מיוחדת. השטחים שיש לנו מאוד קטנים ומצומצמים. אין לנו חדרים וגני ילדים, כמעט ואין בתי ספר.

הבית שלי היה חדר אחד ואני במשך השנים הוספתי ובניתי עוד חדרים, הכל בהלוואות. היום הבית שלי הוא בעצם בשטח של כ-15 מטר מרובע חדר אחד שמתוכו עולים לחדר השני, סך הכל בבית שלי יש שלוש קומות. החדר בקומה הראשונה משמש אותנו כסלון וחדר שינה לילדים, בקומה השנייה מטבח ועוד חדר שינה קטן, ובקומה שלישית מרפסת וחדר שינה שלי ושל אשתי.

מסביב לבית שלי מכל הכיוונים גרים יהודים, אם זה בתים פרטים ואם אלו ישיבות למיניהן. מכיוון מערב נמצאת ישיבת "שובו בנים", תלמידי הישיבה הזו מטרידים ומתנכלים לתושבי השכונה הפלסטינים באופן יומי. בכל יום, בשעות הקטנות של הבוקר, על גג ישיבת 'שובו בנים', עומד גבר כשלוש שעות בערך, שר ומתפלל. מרוב שזה מפריע לנו, הגשנו כמה וכמה תלונות למשטרה, אפילו חתמנו על עצומה של כל תושבי השכונה, אבל שום דבר לא

עזר. לפני חודשיים פניתי למפקד תחנת 'דוד' בנדון, והוא הפנה אותי לשוטר הקהילתי שבעצם אמר לי שזו שירה ולא תפילה ומותר לו.

ישיבת שובו בנים – צולם ממרפסת בית חשימה

קבוצות של תיירים יהודים מגיעים ונעמדים בפתח הבית שלנו, מדריך קבוע בשם יעקב תמיד מצביע על הבית שלנו ואומר שזה הבית של המחבל בגלל שאני אסיר בטחוני לשעבר.

ביום שישי בכניסת שבת מגיעים ילדים מבתי ספר דתיים מחוץ לישראל אז הם עושים המון רעש ומקללים, הם אומרים לבנות "זונות", לבנים "אבא שלך מזדיין". במוצ"ש הם תמיד שמים מוזיקה "יהודית" רועשת ומתחילים לרקוד ולשיר בקולי קולות. אורך הזמן משתנה לפי השיגעונות שלהם.

מהקומה העליונה של הבית שלי, ניתן לראות את הבית של המתנחל שנמצא מלפני ומתחת למרפסת שלי בדיוק. שם מתגורר שכן שהוא הכי קיצוני: כל יום הוא מתעמת עם השכנים שלנו שהחדר שלו צופה לחצרם. המתנחל הזה מתנכל לאנשים בשכונה הכי הרבה ומפריע לנו לחיות. פעם כשהלכנו ברחוב הוא נתן לילד שלי בעיטה ברגלו סתם כך, אישה שהולכת ברחוב תוקע לה מרפק בלי שום סיבה שמצדיקה זאת. אם מישהו משאיר חפץ בחוץ הוא מתחיל לצרוח ולהגיד שאסור להשאיר דברים בחוץ. כל הזמן נועץ מבטים ומשדר סימני גוף שהוא עומד לתקוף או להרביץ, הוא מטיל אימה על הילדים בשכונה.

בית המתנחל מתחת לבית חשימה

מצד צפון מזרח לביתי נמצאת ישיבת "השלום". הבית הזה היה שייך למשפחת רסאס. בקומה השנייה התגוררה אחותי. אחרי ניהול הליך בבית משפט בו הוצא צו מניעה שאף אחד לא יתגורר בבית, הצליחו להוציא את אחותי מהבית. באמצע הלילה, הם פרצו לבית וזרקו אותה לרחוב זה היה ב-15.9.1981. מהנדס בשם אפרים כהנא שהוא בן אחיו של מאיר כהנא, קיבל לידי את הבית והתגורר בבית הזה. עכשיו הוא יצא מהבית, ובמקומו נכנס מתנחל קיצוני אחר. זה התחיל לשפץ את הדירה והוסיפו עוד קומה, הרשויות הפסיקו את בנייתם ולכן אין כרגע גג לקומה השנייה. הוא כל הזמן מזמין אליו קבוצות של תלמידים, הם שרים וצועקים ומפריעים בדרך כלל בשעות מאוחרות בלילה ובמיוחד בחגים שלהם. מספר פעמים הינו יוצאים וצועקים עליהם שיפסיקו מרוב שזה מפריע כאילו שהם נמצאים בתוך החדר שינה שלי, אי אפשר לנהל חיים נורמליים כך.

אני בניתי פרגולה על מנת שנוכל לשבת על המרפסת בקיץ, ישר קיבלתי צו הריסה והורדתי אותה, לעומת זאת הוא בנה הכל והגיע לשלב של יציקת הגג ורק אז עצרו אותו.

לפני חודשים הייתה חניכה ל"בית ספר השלום", תוך נוכחות ושמירה מלאה וקפדנית של עשרות חיילי משמר הגבול ומשטרה. הם התחילו לשיר ולשתות עד שהגיעו לאמירות כמו מוות לערבים כחלק מהשירה שלהם.

יחד עם זאת, חלקם כן מתנהגים איתנו בצורה טובה. אחד השכנים הזמין אותנו לחתונה. ושכנה אחרת תימנית במקור אפילו יצאה וצעקה על המשטרה שבאו להרוס לי את הפרגולה.

מתחת ל"בית ספר השלום" ובשכנות אלינו נמצא "בית המוגרבים", שהוא מהווה גם נקודת התצפית הכי גבוהה לכיוון הר הבית. הגג של "בית המוגרבים" הוא באותו גובה של המרפסת שלי ואנחנו צופים אחד על השני. הגג משמש גם לגננות שעולות לשם עם ילדים. יש שם כמה מתקני משחקים לילדים, הן יושבות שם ומלמדות אותם שירה ומשחקים. תמיד יש רעש כל הזמן ביום ובלילה. כאשר הם נמצאים על הגג, אנחנו לא יכולים לשבת על המרפסת ונמנעים מכך, הגג שלהם גם צופה לתוך חדר השינה שלנו ולכן אשתי והבנות צריכות להיות תמיד לבושות בקפידה כי הם רואים אותן בתוך הבית. בלילה יש בעיה עם השומרים, הם עולים על הגג של בית המתנחל שמתחתנו לסיור, ובגלל שדגל ישראל נמצא בצמידות למרפסת שלנו הם מגיעים עד למרפסת שלי וראיתי אותם עומדים ליד חלון חדר השינה שלי בזמן שאני הייתי במיטתי עם אשתי.

בימי שבת כאשר מגיעים אנשים מבחוץ, לא מדיירי הבתים הקבועים, הם מתנהגים בברוטליות ובגסות, הם שופכים מים ויורקים עלינו ועל האנשים שהולכים ברחוב מתחתם.

בית המוגרבים – מרפסת בית חשימה

